

บทที่ 3

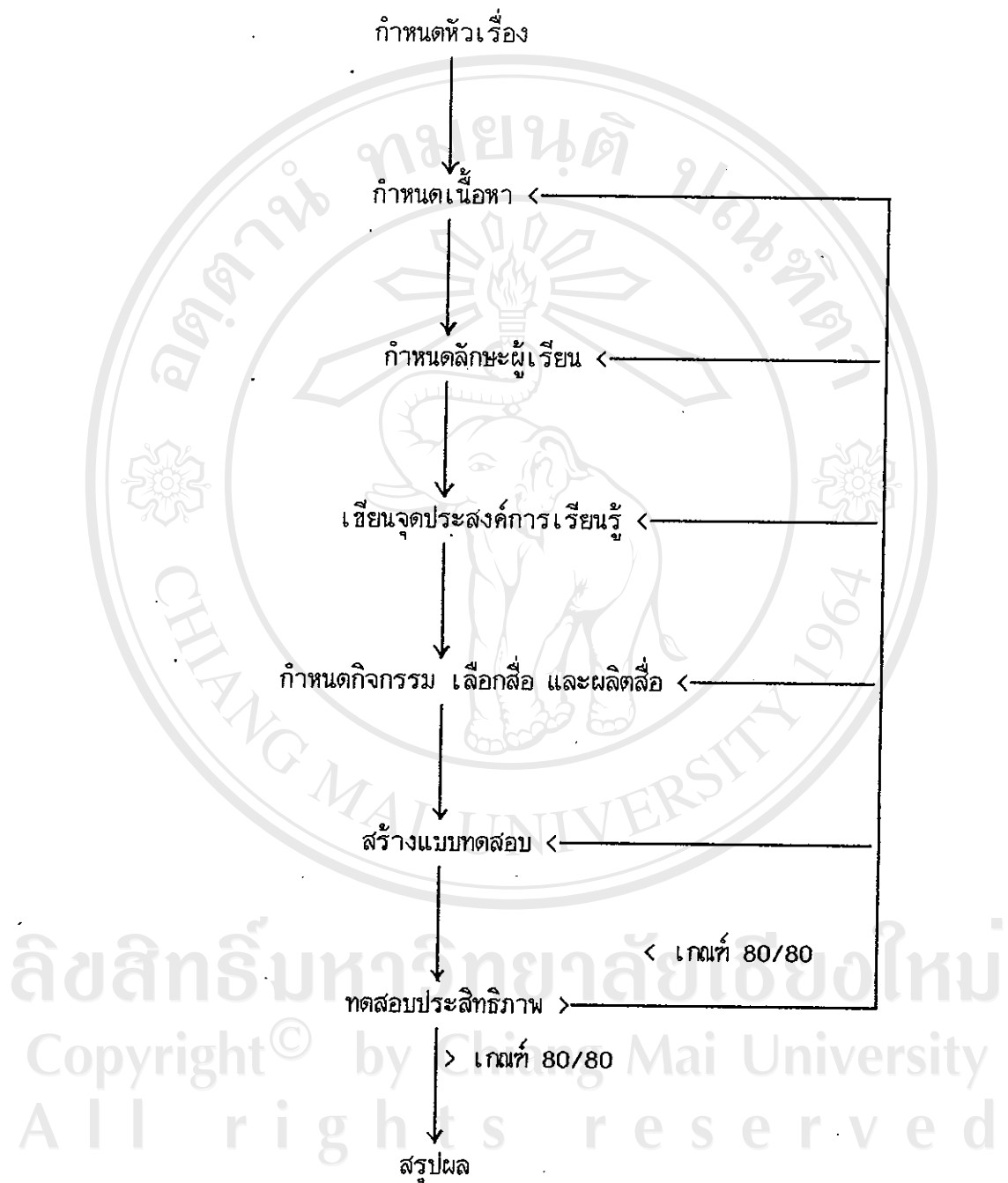
วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างชุดการสอนการสอนภาษาต่างประเทศภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง "การทักทาย การแนะนำตนเอง พร้อมกับซักถามข้อมูลส่วนตัวต่าง ๆ ในเรื่อง อาชีพ ประเทศที่อาศัย และสถานที่ที่กำลังจะเดินทางไป" ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้า ผู้ศึกษาได้ทำตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษา จากเอกสาร ตำรา บทความ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ทั้งนี้เพราะประสิทธิภาพการเรียนการสอน และสิ่งหนึ่งที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอน คือ สื่อการสอน ผู้ศึกษาจึงได้ทำการสร้างสื่อการสอนสำหรับเนื้อหาที่กำหนดขึ้นอยู่ในลักษณะสื่อประสม และจัดรวบรวมอยู่ในรูปของชุดการสอน เพื่อเป็นกรณีศึกษาในการสร้างชุดการสอนในครั้งนี้

2. ศึกษาหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร คู่มือครู แบบเรียนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตำราเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อความหมายหรือเพื่อการสื่อสาร โดยนำมาเป็นข้อมูลในการกำหนดเนื้อหาที่ใช้สอน 1 เรื่อง หลังจากนั้นนำเนื้อหาที่เขียนขึ้น ไปปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ จนกระทั่งได้เนื้อหาที่เหมาะสม ซึ่งเนื้อหาที่ได้เป็นบทสนทนาเกี่ยวกับการทักทาย การแนะนำตนเอง พร้อมกับซักถามข้อมูลส่วนตัวต่าง ๆ ในเรื่องอาชีพ ประเทศที่อาศัย และสถานที่ที่กำลังจะเดินทางไป ณ สถานที่ส่งผู้โดยสาร

3. ศึกษาเทคนิควิธีการสร้างชุดการสอน จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้ววางโครงร่างการสร้างและปรับปรุงแก้ไขชุดการสอนการสอนภาษาต่างประเทศภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามขั้นตอนต่อไปนี้

แบบฉบับที่ 1 แสดงขั้นตอนการสร้างชุดการสอนการสอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง "การตกทาย การแนะนำตนเอง พร้อมกับซักถามข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับอาชีพ ประเทศที่อาศัย และสถานที่ที่จะเดินทางไป"

จากแผนภูมิแสดงขั้นตอนการสร้างชุดการสอนข้างต้น สามารถอธิบายรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กำหนดหัวเรื่อง

เป็นการกำหนดหัวเรื่องที่ใช้นิทานและสภาพที่เป็นอยู่ของกลุ่มสนทนา โดยบอกให้ผู้เรียนทราบถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องนำมาสนทนาในสถานการณ์นั้น ๆ ในการกำหนดหัวเรื่องนี้ผู้วิจัยได้กำหนดหัวเรื่องในการสนทนาขึ้น โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน และให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากนั้นนำไปปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชามัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และได้หัวเรื่องที่จะนำไปสอน คือ Greeting and Self Introduction. และ Asking a foreigner about personal information: name, country, profession and places where to go.

1. กำหนดเนื้อหา

การกำหนดเนื้อหา ผู้ศึกษาได้กำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยได้ทำการปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชามัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ท่านเดิม เนื้อหาที่แต่งขึ้นเป็นลักษณะบทสนทนา โดยเริ่มจากการกำหนดสถานที่ที่นักเรียนพบปะกับชาวต่างประเทศ คือ ณ สถานที่ขนส่งผู้โดยสาร ต่อจากนั้นก็กำหนดสถานการณ์ บทบาท จำนวนที่นำมาใช้ในการสนทนา คือ ผู้เรียนแนะนำตนเอง และทักทายกับชาวต่างประเทศที่สถานที่ขนส่งผู้โดยสาร จากนั้นถามเกี่ยวกับอาชีพ ประเทศที่อาศัย และสถานที่ที่กำลังจะเดินทางไป ขั้นตอนสุดท้ายก็เขียนเป็นบทสนทนา ดังนี้

ตอนที่ 1:

Ladda: Hello, Sir. (Madame)

My name 's Ladda.

Tom: Hello. My name's Tom.

Ladda: It's nice to meet you, Tom.

Tom: It's nice to meet you too.

ตอนที่ 2:

Ladda: Where are you from?

Tom: I'm from England.

Ladda: What do you do?

Tom: I'm a lawyer. And you?

Ladda: I'm a typist. Where are you going?

Tom: I'm going to Lampang. Oh, here comes the bus.

I have to go now. Good bye.

Ladda: Good bye. Hope to see you again.

2. กำหนดลักษณะผู้เรียน

เป็นการกำหนดว่าผู้เรียนที่จะเรียนเนื้อหาของบริษัทนั้นจะต้องมีความรู้พื้นฐานทางด้านคำศัพท์อะไรมาบ้างแล้ว และรู้ความหมายของคำศัพท์ที่มีอยู่ในบริษัทนั้นที่จะเรียนมาแล้วหรือยัง โดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบจับคู่คำศัพท์กับความหมาย จำนวน 20 ข้อ หากผู้เรียนทำแบบทดสอบได้คะแนนคิดเป็น 55 เปอร์เซ็นต์ จากการให้ความหมายของคำศัพท์ name, student, teacher, two, come, go, How many, Where, talk, job, country. ได้ถูกต้อง ถือว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานก่อนเรียนตามที่กำหนดไว้ และถ้าหากผู้เรียนได้คะแนนเกิน 55 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 80 เปอร์เซ็นต์ จากการให้ความหมายของคำศัพท์ name, student, teacher, two, come, go, How many, Where, talk, job, country. และคำศัพท์ใหม่ ได้แก่ Hello, Sir, Madam, lawyer, pilot, typist, England, America, India. ถือว่าผู้เรียนมีความรู้ในเนื้อหาที่จะเรียนบ้างแล้ว ผู้ศึกษาจะต้องทำการทดสอบความรู้ทางด้านการเขียน (สะกดคำ) ว่าสามารถสะกดคำได้ถูกต้องเพียงใด และจะตั้งข้อสังเกตไว้ว่า นักเรียนคนนี้จะสามารถผ่านเกณฑ์การรอบรู้สูง

ในกรณีที่นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบและได้คะแนนเกิน 80 เปอร์เซนต์ขึ้นไป ผู้ศึกษาจะทำการทดสอบทางการเขียน (สะกดคำ) และให้ความหมายคำศัพท์นั้น ๆ อีกครั้งหนึ่ง เพื่อตรวจสอบดูว่า นักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์ถูกต้อง และรู้ความหมายคำศัพท์จากการเดาหรือไม่ โดยจะตั้งข้อสังเกตไว้ว่านักเรียนคนนี้จะสามารถผ่านเกณฑ์การรอบรู้สูงกว่าคนอื่น ๆ

และในกรณีที่ผู้เรียนยัง ไม่มีความรู้ทางด้านคำศัพท์ที่ควรมีก่อนจะเรียนเนื้อหาใหม่ ผู้ศึกษาจะต้องทำการสอนซ่อมเสริมก่อน

จากการใช้แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน มีนักเรียนได้คะแนนเกิน 80 เปอร์เซนต์จำนวน 1 คน และได้คะแนนอยู่ในระหว่าง 55-75 เปอร์เซนต์ จำนวน 22 คน ในจำนวนข้อสอบที่ผู้เรียนให้ความหมายได้ถูกต้อง และได้คะแนนเกิน 80 เปอร์เซนต์ได้แก่ คำศัพท์ name, student, two, teacher, come, go, How many ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนควรรู้มาก่อน และคำศัพท์ Hello ซึ่งเป็นคำศัพท์ใหม่ และคำศัพท์ใหม่บางคำที่นักเรียนให้ความหมายได้ถูกต้องแต่ได้คะแนนไม่ถึง 80 เปอร์เซนต์ ได้แก่คำศัพท์ England, Madam, America, India, Pilot, Sir, Typist ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้ทำการทดสอบด้านการเขียน (สะกดคำ) ของนักเรียนกลุ่มนี้ ผลปรากฏว่าไม่สามารถให้ความหมายและเขียนคำศัพท์ใหม่ที่จะเรียนได้ถูกต้อง สำหรับคำศัพท์ที่นักเรียนควรรู้มาก่อน และไม่สามารถให้ความหมายได้ถูกต้อง ได้แก่ คำศัพท์ talk, job, where และ country ผู้ศึกษาได้ทำการสอนซ่อมเสริม โดยใช้วิธีสอนเป็นกลุ่ม

(ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข ตารางที่ 8 หน้า 73-75)

3. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ผู้ศึกษาได้กำหนดโดยให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ที่ผู้เรียนอาจได้พบปะกับชาวต่างประเทศ และใช้ภาษาง่าย ๆ ในการสนทนาซึ่งเป็นจุดประสงค์ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยกำหนดไว้ว่า "นักเรียนสามารถทักทาย และแนะนำตนเองพร้อมกับถามข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับอาชีพ ชื่อประเทศที่อาศัย และสถานที่ที่จะเดินทางต่อไป"

จากจุดประสงค์การเรียนรู้ ผู้ศึกษาก็ได้กำหนดเป็นจุดประสงค์ปลายทาง และจุดประสงค์นำทางของการสอนเนื้อหาแต่ละตอน ดังนี้คือ

เนื้อหาตอนที่ 1 :

จุดประสงค์ปลายทาง :

นักเรียนสามารถทักทาย และแนะนำตนเองกับชาวต่างประเทศ

จุดประสงค์นำทาง :

1. นักเรียนสามารถสะกตคำ และบอกความหมายคำศัพท์ Hello, Sir, Madam ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
2. นักเรียนสามารถถาม-ตอบเกี่ยวกับชื่อ โดยใช้โครงสร้างภาษา "What's your name? และ My name is _____. และใช้สำนวน It's nice to meet you. ในการสนทนาของการแสดงบทบาทสมมุติได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
3. นักเรียนสามารถแสดงบทบาทสมมุติ ในการทักทาย แนะนำตนเองกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
4. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับบทสนทนาได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหาตอนที่ 2 :

จุดประสงค์ปลายทาง :

นักเรียนสามารถถามข้อมูลส่วนตัวของชาวต่างประเทศเกี่ยวกับอาชีพ ชื่อ ประเทศที่อาศัย และสถานที่ที่จะเดินทางไป

จุดประสงค์นำทาง :

1. นักเรียนสามารถสะกตคำ และบอกความหมายคำศัพท์ lawyer, pilot, typist, England, America, India ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
2. นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์ lawyer, pilot, typist. ตอบคำถาม What do you do? และใช้คำศัพท์ England, America, India. ตอบคำถาม Where are you from? และ Where are you going? ในการสนทนาของการแสดงบทบาทสมมุติได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
3. นักเรียนสามารถแสดงบทบาทสมมุติ ในการสนทนาถามข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับอาชีพ ชื่อประเทศที่อาศัย และสถานที่ที่จะเดินทางไปกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
4. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับบทสนทนาได้อย่างถูกต้อง

4. กำหนดกิจกรรม การเลือกสื่อ และผลิตสื่อ

การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน จัดให้สอดคล้องกับการเรียนภาษาอังกฤษแนวใหม่ โดยมีกิจกรรมหลายลักษณะ ประกอบด้วย การเรียนแบบกิจกรรมกลุ่ม การจับคู่สนทนา การแสดงบทบาทสมมติ สำหรับขั้นตอนการสอนนั้น ผู้ศึกษาได้นำเอาวิธีการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารหรือสื่อความหมายมาใช้ ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 3 ขั้น คือ ขั้นนำเสนอเนื้อหา ขั้นการฝึก ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร จากนั้นก็ทำการคัดเลือกสื่อที่จะนำมาใช้กับการเรียนการสอน

การเลือกสื่อการสอน ผู้ศึกษาจึงได้นำเอาวิธีการเลือกสื่อของ บริกส์ และ เวเกอร์ (Briggs and Wager. 1981) มาใช้ ทั้งนี้วิธีการเลือกสื่อตามแบบของ บริกส์ และ เวเกอร์ ยึดเอาจุดประสงค์การสอนเป็นหลัก และป้องกันการเลือกสื่อซ้ำซ้อนกันได้ในการสอนแต่ละขั้นตอน เมื่อทำการเลือกสื่อเสร็จ ผู้ศึกษาได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นอาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษท่านเดิม ที่ตรวจสอบทางด้านเนื้อหาตรวจสอบ จากการให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ผลปรากฏว่า การเลือกใช้สื่อการสอนบางอย่างยังไม่เหมาะสม กล่าวคือ บัตรคำ (ชื่อชาวต่างประเทศ) ในขั้นตอนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ให้ปรับมาเป็นบัตรบทบาทสมมติ ทั้งนี้เพราะบัตรบทบาทสมมติจะกำหนดบทบาทในการแสดงไว้ด้วย จึงง่ายต่อการทำความเข้าใจในการจะแสดงบทบาทที่ตนได้รับ และช่วยให้ผู้เรียนได้ดี ผู้ศึกษาจึงทำการปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญท่านเดิมตรวจสอบอีกครั้ง และปรับปรุงแก้ไขจนเหมาะสม และได้สื่อการสอนตามตารางวิเคราะห์เลือกสื่อ

(ดูรายละเอียดภาคผนวก ค หน้า 83-96)

จากนั้นก็ทำการเขียนโครงการสอนและแผนการสอนขึ้น โครงการสอนประกอบไปด้วย วิชา ชั้น เรื่อง เวลา จุดประสงค์การเรียนรู้ บทสนทนา โดยในบทสนทนาประกอบไปด้วย สถานที่ สถานการณ์ หัวเรื่อง โครงสร้างภาษา สำนวน คำศัพท์ เนื้อหา

สำหรับแผนการสอนเขียนอยู่ในรูปแบบแผนการสอนเรียงลำดับขั้น ประกอบด้วย ระยะเวลา สำระสำคัญ จุดประสงค์ปลายทาง จุดประสงค์นำทาง ประสพการณ์เดิม เนื้อหา โครงสร้างภาษา สำนวน คำศัพท์ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และสื่อการเรียนการสอน แบ่งออกเป็น 2 แผนการสอน คือ แผนการสอนหน่วยย่อยที่ 1: Greeting and Self Introduction.

แผนการสอนหน่วยย่อยที่ 2: Asking a foreigner about
personal information: name,
country, profession and places
where to go.

เมื่อเขียน โครงการสอนและแผนการสอนเสร็จแล้ว นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นอาจารย์สอน
วิชาภาษาอังกฤษท่านเดิม เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องทั้งหมด รวมทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
และการใช้สื่อ ว่า ได้จัดให้สอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์ และวัยของผู้เรียนหรือไม่ แล้วนำมาปรับ
ปรุงแก้ไขจนได้โครงการสอนและแผนการสอนที่เหมาะสม

(ดูรายละเอียดในภาคผนวก จ หน้า 119-130)

หลังจากทำการเขียนแผนการสอนเสร็จแล้ว ผู้ศึกษาได้จัดทำการผลิตสื่อการสอนตามที่ได้ทำ
การคัดเลือกไว้แล้ว โดยได้ดำเนินการผลิตสื่อการสอนตามที่ระบุไว้ในตารางวิเคราะห์เลือกสื่อ ได้แก่
เทปประกอบการสอน และเทปประกอบการสอบ บัตรบทบาทสมมุติ บัตรภาพ บัตรคำ แถบประโยค
แผนภูมิบทสนทนา กระดาษแข็ง ธงชาติจำลอง แบบฝึกหัด เมื่อผลิตเสร็จแล้วได้นำเทปประกอบการ
สอน เทปประกอบการสอบ และแบบฝึกหัด ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษตรวจสอบ
ดูความเหมาะสม นำข้อบกพร่องที่มีมาปรับปรุงแก้ไขจนเหมาะสม ต่อจากนั้นนำสื่อการสอนทั้งหมดไป
ให้อาจารย์ที่ปรึกษาการทำการค้นคว้าอิสระเป็นผู้ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง เมื่อเห็นว่าสื่อการสอนที่ได้
สร้างขึ้นทั้งหมดใช้ได้แล้ว ผู้ศึกษาก็ได้ดำเนินการขั้นตอนต่อไป

1. จัดทำคู่มือครู

2. รวบรวมสื่อการสอน คู่มือครู แบบทดสอบความรู้พื้นฐาน แบบทดสอบหลังเรียน แผนการ
สอน ไว้เป็นชุด ชุดละ 1 หน่วยการสอน รวมทั้งหมด 2 หน่วยการสอน คือ

หน่วยการสอนย่อยที่ 1 : หัวเรื่อง Greeting and Self Introduction.

หน่วยการสอนย่อยที่ 2 : หัวเรื่อง Asking a foreigner about country,
profession and places where to go.

หลังจากนั้นนำชุดการสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 ท่าน ทำการตรวจสอบความเข้าใจในขั้นตอนการใช้ชุดการสอนหน่วยย่อยที่ 1

และ 2 ซึ่งเห็นว่าเหมาะสมแล้ว จึงดำเนินการในขั้นต่อไป

5. สร้างแบบทดสอบ

ผู้ศึกษาทำการสร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมี 2 ประเภท

1. แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานเดิม (Pre-assessment) ใช้ทดสอบความรู้ของผู้เรียนที่ต้องมีมาก่อน และทดสอบว่ามีความรู้ ทักษะบางอย่างในเรื่อง การตกทาย การแนะนำตนเอง และการถามข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับอาชีพประเทศที่อยู่อาศัย และสถานที่ที่จะเดินทางต่อไป ที่จะเรียนมากน้อยแค่ไหน ซึ่งแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบแบบจับคู่คำศัพท์กับความหมาย จำนวน 20 ข้อ
2. แบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นเพื่อวัดผลรวมหลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนเรื่อง การตกทาย การแนะนำตนเอง และการถามข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับอาชีพ ประเทศที่อยู่อาศัย และสถานที่ที่จะเดินทางต่อไป ครบทั้ง 2 แผนการสอน ดูว่าผู้เรียนสามารถบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เกี่ยวกับทักษะการฟัง ทักษะการพูด และทักษะการเขียนหรือไม่ อันได้แก่

ทักษะการฟัง

1. เมื่อให้ฟังบทสนทนาจากเทป เกี่ยวกับการตกทาย การแนะนำตนเอง และการถามข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับอาชีพ ประเทศที่อาศัย และสถานที่ที่จะเดินทางต่อไปแล้ว นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับการฟังบทสนทนาได้ถูกต้องอย่างน้อย 80 เปอร์เซ็นต์

ทักษะการพูด

2. เมื่อให้ับตรบบทบาทสมมุติ เกี่ยวกับการตกทาย การแนะนำตนเอง และข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับอาชีพ ประเทศที่อาศัย และสถานที่ที่จะเดินทางต่อไป นักเรียนสามารถแสดงบทบาทสมมุติในการสนทนาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และผ่านเกณฑ์อย่างน้อย 80 เปอร์เซ็นต์

ทักษะการเขียน

3. เมื่อครูอ่านคำศัพท์ Hello, Sir, Madam, Lawyer, Typist, Pilot,

England, America, India. ให้ฟัง นักเรียนสามารถสะกดคำ เขียนคำศัพท์ และบอกความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้องอย่างน้อย 80 เปอร์เซ็นต์

แบบทดสอบหลังเรียนนี้เป็นแบบทดสอบข้อเขียนและการปฏิบัติ (การสนทนา) แบ่งเป็น 3 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง ให้นักเรียนฟังบทสนทนาจากเทป แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับบทสนทนาที่ฟัง โดยกำหนดคำให้ แล้วเลือกไปเติมในคำตอบให้ถูกต้อง มีจำนวน 7 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดทักษะการเขียน เป็นแบบทดสอบให้เติมอักษรที่หายไปของคำศัพท์แต่ละคำให้สมบูรณ์ แล้วจับคู่กับความหมาย โดยครูเป็นผู้อ่านคำศัพท์แต่ละคำ มีจำนวนทั้งหมด 10 ข้อ ฉบับที่ 3 เป็นแบบทดสอบวัดทักษะการพูด ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ ตามบัตรบทบาทสมมติที่ได้รับ แล้วให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เมื่อสร้างแบบทดสอบเรียบร้อยแล้ว ก็นำแบบทดสอบไปหาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบโดยใช้เทคนิคของ แฮมฟิลล์ และ เวสต์ไน์ (Hamphill and Westie อ้างใน โกวิท ประวาลพุกษ์ และ สมศักดิ์ ลิขิตเวชกุล 2527 หน้า 226-227) คือ นำแบบทดสอบหลังเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์สอนอย่างน้อยสองปี จำนวน 5 ท่าน ทำการประเมินว่าข้อทดสอบแต่ละข้อนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้

+1 คือ แน่ใจว่าข้อทดสอบนั้นวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ตั้งไว้

0 คือ ไม่แน่ใจว่าข้อทดสอบนั้นวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ตั้งไว้

-1 คือ แน่ใจว่าข้อทดสอบนั้นไม่สามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ตั้งไว้

ถ้าผู้เชี่ยวชาญจำนวนมากกว่า 50% ขึ้นไปลงความเห็นว่ข้อทดสอบนั้นวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ตั้งไว้ ก็ถือว่าข้อทดสอบนั้นใช้ได้ หลังจากผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินแบบทดสอบแล้ว ผู้ศึกษาก็ทำการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จนเป็นแบบทดสอบที่สามารถนำไปใช้ได้เหมาะสม

(ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข ตาราง 9-11 หน้า 76-81)

6. การทดสอบประสิทธิภาพ

ก่อนที่จะทำการทดสอบประสิทธิภาพ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเตรียมกลุ่มนักเรียน ไว้สำหรับทดลองหาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้น ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. เลือกกลุ่มนักเรียนโดย ใช้วิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง คัดเลือกเอาเฉพาะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2536 โรงเรียนวัดสวนดอก ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 6 คน เป็นกลุ่มนักเรียนที่ใช้ทดสอบแบบกลุ่มเล็ก และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนบ้านเวียงเทิง (เทิงท่าประชา) จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มนักเรียนที่ใช้ทดสอบแบบกลุ่มใหญ่ กลุ่มนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม เป็นกลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

2. วัดความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนกลุ่มนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานเดิมที่สร้างขึ้น ถ้าผู้เรียนคนใด ยังไม่มีความรู้พื้นฐานในจุดใด ผู้ศึกษาทำการสอนซ่อมเสริม โดยใช้วิธีสอนเป็นกลุ่ม

เมื่อเตรียมกลุ่มนักเรียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงดำเนินการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอน กับกลุ่มนักเรียนที่เตรียมไว้ โดยดำเนินการเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ทดสอบแบบกลุ่มเล็ก กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสวนดอก จำนวน 6 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับสูง ปานกลาง และอ่อนลงกันไป และเป็นผู้ที่ยังไม่เคยเรียนเนื้อหาเรื่อง "การหักท่าย การแนะนำตนเอง และการถามข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับ อาชีพ ประเทศที่อยู่อาศัย และสถานที่ที่จะเดินทางไป" ใช้เวลาสอนทั้งหมด 6 คาบ (120 นาที) แบ่งเป็นสอนภาคเช้าโดยใช้ชุดการสอนหน่วยย่อยที่ 1 และสอนภาคบ่ายโดยใช้ชุดการสอนหน่วยย่อยที่ 2 หลังจากนั้นทำการทดสอบหลังเรียนในภาคบ่ายวันเดียวกัน การทดลองในขั้นนี้มีจุดประสงค์เพื่อตรวจสอบการลำดับกิจกรรมการเรียนการสอน ความชัดเจนของสื่อการสอน แบบทดสอบ แบบประเมินที่ใช้ รวมทั้งความราบรื่น ความเหมาะสมของเวลา ค้นหาประสิทธิภาพ แล้วปรับปรุงแก้ไข โดยการทดสอบในขั้นนี้ ได้มีอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสวนดอก จำนวน 1 ท่าน มาร่วมประเมินการเรียนการสอนด้วย โดยใช้แบบประเมินผลที่ปรับมาจาก แบบประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ (ผ.ป.02) ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2535 หน้า 25) และแบบประเมินผลการใช้ชุดการสอน ปรับมาจาก การประเมินสื่อ ของ กางนา ปราบพาล (2530, หน้า 351-352) เพื่อประเมินเกี่ยวกับชุดการสอนที่สร้างขึ้น

(ดูรายละเอียดภาคผนวก ค หน้า 97-101)

2. ทดสอบแบบกลุ่มใหญ่ เป็นการทดสอบครั้งสุดท้าย เพื่อดูว่า หลังจากนักเรียนเรียนชุด

การสอนที่สร้างขึ้น ทั้ง 2 หน่วยการสอนแล้ว นักเรียนสามารถบรรลุตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยนำไปทดลองกับนักเรียน กลุ่มใหม่ ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเวียงเทิง (เทิงทำนุประชา) จำนวน 30 คน ที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับ สูง ปานกลาง และอ่อนแอกันไป และเป็นผู้ซึ่งยังไม่เคยเรียนเนื้อหาเรื่อง "การตกทาย การแนะนำตนเอง และการถามข้อมูลส่วนตัว เกี่ยวกับ อาชีพ ประเทศที่อยู่อาศัย และสถานที่ที่จะเดินทางไป" มาก่อน ใช้เวลาสอนทั้งหมด 6 คาบ (120 นาที) แบ่งเป็นการสอนภาคเช้าโดยใช้ชุดการสอนหน่วยย่อยที่ 1 และสอนภาคบ่ายโดยใช้ชุดการสอนหน่วยย่อยที่ 2 ในการสอนแต่ละครั้งก็ทำการทดสอบหลังเรียนจากชุดการสอนของแต่ละชุด และทำการเฉลย จากนั้นให้นักเรียนทบทวน แกไขข้อที่ทำได้ เมื่อทำการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเสร็จสิ้น ก็ทำการทดสอบหลังเรียนที่ได้เรียนจากชุดการสอนทั้ง 2 ชุดการสอน ในวันถัดมา แล้วนำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยการทดสอบในขั้นนี้ ผู้ศึกษาได้ให้อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเวียงเทิง (เทิงทำนุประชา) จำนวน 1 ท่าน เข้าร่วมประเมินผลทักษะการพูดของผู้เรียนแต่ละคน ร่วมกับผู้ศึกษาด้วย จากนั้นนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ย

การวิเคราะห์ผลการทดลองชุดการสอน

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ผลการทดลอง เพื่อทดสอบหาประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยวิธี Item by Objective Analysis Table ของ ดิก และ คาร์เรย์ (Dick and Carey, 1990)

โดยที่ 80 ตัวแรก คือ ผู้เรียนร้อยละ 80 สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์แต่ละข้อของบทเรียนที่กำหนดไว้

80 ตัวหลัง คือ ผู้เรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80